

Elke aangifte staat op zichzelf, maar blijkbaar niet altijd...

Lange tijd heeft de Douane bij de indeling van goederen die tezamen één product vormen verschillende aangiften samengevoegd. Dus als bijvoorbeeld vandaag één onderdeel in het vrije verkeer wordt gebracht en morgen het andere onderdeel, terwijl deze onderdelen samen één product vormen, werden de twee aangiften in de oude situatie gecombineerd voor de indeling. De Douane concludeerde dan dus dat de producten van de twee aangiften op basis van indelingsregel 2a als het complete product moesten worden ingedeeld. Deze lijn werd jarenlang ook door de rechtspraak ondersteund, waarbij onder meer werd verwezen naar het dr. Eisbein-arrest. Daar lijkt nu echter een belangrijke uitzondering op te komen.

In 2004 heeft de Hoge Raad, die sinds korte tijd bevoegd was om ook over douanezaken te oordelen, echter korte metten met deze handelwijze gemaakt. In het tentstokkenarrest (douanerechtspraak 2005/14* met noot van mijn hand) stelde de Hoge Raad dat het niet mogelijk is, en ook in strijd is met de indelingsregels, om in verschillende aangiften vermelde goederen te beoordelen alsof zij op één aangifte voor het vrije verkeer waren aangegeven.

Recent heeft de Rechtbank Haarlem een uitspraak gedaan in een soortgelijke zaak. Afwijkend van het tentstokkenarrest is dat de goederen weliswaar in één aangifte werden aangegeven, maar dat de verschillende goederen waren opgenomen in verschillende artikelen. Artikel 198 Toepassingsverordening CDW stelt in dit kader: "Wanneer een douaneaangifte verscheidene artikelen omvat, worden de op elk artikel betrekking hebbende vermeldingen beschouwd als en afzonderlijke aangifte". Uit dit artikel blijkt dus dat de verschillende aangifteartikelen (of aangifteregels) als verschillende aangiften moeten worden beschouwd.

Dat vond echter de Rechtbank Haarlem recent (uitspraak van 11 december 2007) niet. Zij stelde dat eerst moet worden ingedeeld (en dan indelingsregel 2a moet worden toegepast) en pas dan de wijze van plaatsing van de goederen kan worden vastgesteld. Hoewel ik zeer twijfel aan de juistheid van deze stelling en de uitkomst, zal ik daar nu niet nader op ingaan. Wel wijs ik er op dat wanneer gevaar dreigt voor toepassing van indelingsregel 2a, het dus zinvol kan zijn om verschillende goederen niet in één aangifte met meerdere artikelen op te nemen, doch hiervoor verschillende aangiften voor op te maken. Zo kan discussie en het voeren van onnodige procedures worden voorkomen.

Als u meer informatie wenst over classificatie of een concrete casus hieromtrent heeft, neem dan gerust contact op met Customs Knowledge, bart.boersma@douaneadvies.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed aanvaardt Customs Knowledge geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan. Dit artikel is niet bedoeld als een specifiek advies. Zie in dit kader ook de Algemene Voorwaarden van Customs Knowledge BV.

